

[Arbejdsministeren]

Loven skal til revision i folketingsåret 1984-85, og til den tid vil det være naturligt at vurdere, hvordan en række af de omdiskuterede spørgsmål i ordningen har virket. Dette gælder naturligvis også aldersgrænsen.

Ole Vagn Christensen (S):

Den lovgivning, som vi i dag behandler, jobskabelseslovgivningen, blev gennemført under den daværende socialdemokratiske regering i sommeren 1982 som led i denne regerings såkaldte martspakke - en række initiativer til bekæmpelse af arbejdsløsheden, herunder særlig ungdomsarbejdsløsheden. Siden vedtagelsen har jobskabelsesloven levet en usikker tilværelse og nærmest været i konstant fare, siden den borgerlige regering trådte til i september 1982, og udadtill i den offentlige debat er hele lovgivningens berettigelse og mulighed for at afhjælpe arbejdsløsheden blevet debatteret ivrigt. Ofte er loven kritiseret for ikke at have nogen virkning overhovedet. Andre gange er den blevet beskyldt for at virke konkurrenceforvridende. Sandheden er, at jobskabelsesloven har været en succes, men absolut en begrænset succes. Det skyldes imidlertid efter vores opfattelse i socialdemokratiet kun to ting: regeringen har hele tiden forsøgt at hindre loven i at virke efter hensigten, og på arbejdsmarkedet har arbejdsgiverne, industriens og håndværkets organisationer og kommuner og amter gensidigt beskyldt hinanden for at have ansvaret for lovens manglende gennemslagskraft i stedet for at gøre en virkelig aktiv indsats for at sætte jobskabelsesprojekter i gang.

Regeringen bærer hovedparten af ansvaret. Først udskød man lovens ikrafttræden fra 1. november 1982 til 1. marts 1983. Så meddelte man, at først måtte man bedømme projekter efter denne dato med henblik på støtte efter loven. Derefter bekendtgjorde man hurtigt, at man ville beskære bevillingerne til jobskabelse på finansloven for 1984 - og skåret i bevillingerne blev der. Regeringen har gentagne gange forsøgt at torpedere hele ideen i jobskabelsen ud fra nogle rent ideologiske overvejelser, som imidlertid ikke gælder de arbejdsløse, der ville kunne komme i gang, hvis loven fik lov til at virke i fuldt omfang.

På trods af regeringens mange forsøg på at forhale loven, på trods af det meget bureau-

kratiske system med hensyn til godkendelse i henhold til loven, som undervisningsministeren tidligere har erkendt eksisterer, og på trods af, at Arbejdsgiverforeningen og Industrirådet og Håndværksrådet m.v. har forsøgt at sabotere ordningen ved at råbe konkurrenceforvridning, så har den skabt 10.000 job i 1983 på reelt kun 9 måneder, og heraf er 2.500 job rent private eller kombinationer af private og offentlige job. Dette på trods af den meget bureaukratiske kontrol, som undervisningsministeren mener man skal fortsætte med af hensyn til faren for konkurrenceforvridning. Dette synspunkt har undervisningsministeren ifølge Børsen fra den 6. februar d.å.

Der er imidlertid mange uprøvede muligheder i jobskabelsen, og en del af midlerne kunne med held overflyttes fra privat til offentlig jobskabelse, for her bruges pengene. Vi har fra socialdemokratiet stillet mange forslag om øgede bevillinger til jobskabelsen i vores forhandlinger med regeringen om finansloven for 1984, men regeringen var også på dette punkt ubøjelig. Det er en skam, men det betyder, at socialdemokratiet indser behovet for en styrkelse af jobskabelsesordningen, og vi vil gerne medvirke til, at denne udmærkede lov får en større mulighed for at virke efter sin hensigt. Vi mener, at der rundt omkring er mange gode ideer til jobskabelsesprojekter.

Efter disse mere generelle, positive bemærkninger om en af den usolidariske regering mishandlet lov skal jeg kommentere de enkelte punkter i beslutningsforslaget.

Punkt 1 er vi i socialdemokratiet positive over for, hvilket vi også har bevist ved vores seneste forhandlinger med regeringen om vort oplæg af 8. februar 1984, hvor vi havde afsat 550 mill. kr. brutto til jobskabelsesloven.

Angående punkt 2 i forslaget, spørgsmålet om aflønning af unge i jobskabelsesprojekter, har vi den samme holdning, som er udtrykt i tillægsbetænkningen af 2. juni 1982 til lovforslag nr. L 172, jobskabelsesloven, nemlig at de regler, som i dag er gældende, skal folketingsrådet ikke blande sig i; disse regler skal ophæves ved, at spørgsmålet dækkes af kollektive overenskomster, en holdning, som forslagsstillerne for øvrigt gav deres tilslutning til, da forslaget blev vedtaget. Vi kan